

MADURA, JA!

Escrit per Anira Baker

Una onada de nostàlgia em va envair quan els records d'ell i jo junts em van assaltar la ment. Allà, hi havia Galen amb la seva nòvia força enganxats i feliços mentre parlaven amb un dels seus millors amics enmig de la munió del Parc Municipal del nostre poble natal, Tildaria.

Es notava a uns quants metres que feien una bona parella.

- Crec que estàs preparada per explicar-me el que va passar entre tu i Galen- va dir una veu profunda i greu que vaig conèixer a l'instant.

Em vaig tensar i vaig girar amb brusquedat en la direcció.

Era Niall.

Em contemplava amb els ulls blaus intensos que semblaven travessar la meva ànima com si fos un llibre obert.

El meu amic íntim era escandalosament atractiu. Portava posats uns pantalons llisos i una americana negres. Sota ella li acompanyava una samarreta curta blau marí fosc la qual amagava un cos musculós que devia ser increïble a causa del nostre entrenament de defensa personal. Niall i jo sempre ens posàvem junts per practicar la manera com vam combatre ia causa del meu metre vuitanta-dos i el meu talent innat, era una molt bona oponent per a ell. Allí utilitzeu un uniforme de batalla negre que és el que portava abans de venir aquí, i ara vaig portar un mico blau marí remilgado que contrastava amb el meu cabell castany fosc.

Vaig tornar a fixar-me a la cara.

Portava el cabell castany clar despentinat i un somriure de suficiència, que deia "Sé que estic bé", li adornava la cara.

Vaig rodejar els ulls fingint molèstia per amagar un somriure i vaig maleir prou alt perquè l'escoltarà. Niall es va riallar mentre caminava cap a la cadira que s'ubicava davant meu.

En trobar-nos més a prop vaig notar que el seu aspecte es va tornar més seriós.

Vaig empassar saliva en sentir un nus tancat a la gola i vaig posar la meva atenció a Niall.

- Va ser una de les decisions més difícils que he pres fins ara- vaig murmurar.

Ell va fer un gest a la mà per encoratjar-me a seguir parlant.

Aleshores, de manera automàtica, se'm va aparèixer el record de l'últim dia que Galen i jo vam parlar tot sol i els ho vaig explicar.

Vaig sortir per la part del darrere del bar Bastro desesperada per buscar aire.

Semblava com si m'estiguessin escanyant i entreabria la boca amb lesperança de recuperar lestat dabans.

Necessitava sortir i allunyar-me de la multitud que es concentrava dins del bar. De sobte, el meu cap va començar a marejar-me i sentia que en algun moment em desmaiaria.

La terapeuta em va aconsellar sortir fora per calmar-me si el atacansietat se'm presentava en un lloc com aquest.

I això és el que vaig fer.

Unvaig rebatre l'esquena i el cap recolzats a la paret amb els ulls tancats.

Vaig fer respiracions profundes parant atenció a la brisa freda i en com malgrat els calfreds que enviava als meus ossos em transmetia la calma que necessitava assolir.

Vaig somriure alleujada en notar com la meva respiració s'alentia fins que aquesta pau va ser reemplaçada pel remenat de nervis a causa del soroll de la porta on ullada al costat la silueta d'un home que vaig conèixer de seguida.

Galè.

- Estàs bé?- va preguntar mentre m'observava amb una preocupació evident.

- Vete, Galen-levaig etzibar encara amb els ulls tancats- Vull estar sola ara mateix.

- No penso anar-me'n fins que et digui el que he vingut a dir- i més tard va afegir- Vull passar més temps amb tu, Yelena.

Em vaig quedar tan atònita que vaig obrir els ulls de cop per buscar algun indici de mentida.

Només vaig trobar sinceritat a la seva rostre....No pot ser...decidit?

Ell mai no va expressar obertament els seus sentiments cap a mi ni tan sols em va parlar amb aquesta convicció i ara que ho feia..... No tenia paraules. Això no ho vaig preveure mai.

Encara que, tenia l'esperança que ell fes el primer pas. Jo no era d'aquelles dones que comunicaven els sentiments sense pensar-ho, o almenys abans de desconfiar a la gent. Si podia triar, escollia l'opció que implicava no eixir ferida: fugir.

Però això ja no em resultava temptador i en canvi vaig dir:

- No podem, Galen- vaig negar amb el cap- Encara he de millorar com a persona i no estic preparada per iniciar una relació romàntica amb tu.

Vaig contemplar com se m'acostava mentre no perdia de vista cap dels seus moviments.

Sempre n'he estat conscient. No em vaig haver de girar mai per saber si rondava al mateix lloc que jo, el meu cos ja ho reconeixia. De fet, era com si un imant m'atragués cap a Galen.

- No has dit que no vols- va insistir.

Li vaig fer un somriure petit.

- I és veritat, vull fer-ho. No t'ho negaré- vaig fer una pausa- Tot i així no vol dir que pugui.

Ell es va aproximar a mi una altra vegada i em va agafar els braços amb les mans a pocs centímetres.

- Tot just he començat a sortir de la meua zona de confort i recuperar l'esperança de tenir amistats i relacions romàntiques- li vaig dir sincera- Niall, Stacy i Will em van animar a veure més món per mi mateixa. Encara em falta molt per descobrir.

- Ho farem plegats!

- És així ens agradi o no. Vull divertir-me del sexe amb un home sense compromisos i concentrar-me a curar les ferides del passat- vaig empassar saliva en notar la meua gola tancada i vaig inspirar per agafar coratge- No et puc donar el que vols, Galen.

Ell es va arronsar de dolor i va abaixar els ulls quan la realitat el va assaltar davant dels seus nassos.

- Tampoc puc donar-te el que desitges, Yelena - vaig assentir amb comprensió- Si ho fes seria forçós i només vull que siguis feliç.

- Ho sé- vaig admetre amb els ulls tancats- El mateix vull per a tu.

Vaig desitjar que això només fos un malson.

Que en despertar-me estariem al llit besant-nos com una parella feliç i no tindria el meu llavi inferior tremolant, ni que el meu estómac no es retorqués, ni pensar que aquests llavis serien provats per una altra noia. Encara que en obrir-los de nou, les punxades de dolor van esquerdar la meua ànima en petits forats en distingir els seus ulls cristal·litzats i allà vaig recordar que això era la realitat.

- Estàs segura d'això?

La seva veu va sonar tremolosa i vaig somriure esperant transmetre-li una serenitat que em va saber falsa quan en realitat el meu pit s'anava esquinçant.

- Ho faig. És el millor i quan coneguis algú que confii en tu més del que jo vaig fer, ho entendràs.

Va sospirar amb derrota i allà em vaig adonar que al final l'havia convençut, amb prou feines.

- Està bé- va centrar la seva atenció en el meu afligit- No vaig pensar que això acabaria així. El vaig compadir i se'm van acumular tantes llàgrimes als meus ulls que es van ennuvol·lar per l'esforç de retenir-los.

- Jo també no ho vaig pensar- tartamudeé en notar que això era un comiat.

Galen em va abraçar amb força i gairebé vaig plorar per les paraules no dites que carregava dins i que vaig comprendre com si fossin meves.

Encara no estava preparada per acomiadar-me.

Però ho devia fer.

Perquè no podem ser amics. Almenys ara com ara.

No quan allò que sentíem anava més enllà que una simple amistat.

Els amics no es fixaven entre si com nosaltres ho fèiem.

L'únic que sí que vam poder fer va ser aprofitar la resta de la nit sense allunyem l'un de l'altre fins que vam haver de vam marxar del bar Bastro en clarejar a contracor.

En acabar, Niall es va acostar i em va embolicar fortament amb els seus braços el qual vaig respondre amb gust.

- Vas fer el correcte, Yelena- va fregar la mà per la meua esquena amb afecte- Vas anar fort en deixar-ho marxar i vas demostrar com t'importa molt - va dir orgullós i admirat.

Li vaig somriure amb tendresa.

- Gràcies per parlar amb mi, Niall.

Ell em va fer un somriure sincer.

- No, a tu per explicar-m'ho al final- va dir agraït- Significa molt per a mi que ho hagi fet.

Un silenci còmode es va instal·lar entre tots dos alhora que ens despeníem de l'abraçada prou a prop com perquè els nostres nassos gairebé es freguessin.

El meu amic íntim i jo no apartàvem els ulls l'un de l'altre.

Em vaig prometre que no passaria de nou per no perdre l'amistat que es va formar entre tots dos i la que tenia amb Will i Stacy.

I aquí estàvem una altra vegada.

Va apuntar de besarens com les darreres vegades, amb la meua mirada fixada als seus llavis i amb la pell encesa pel rastre que deixaven les seves carícies caloroses.

Encara portava gravat a foc els seus llavis estrets contra els meus devorant-me amb una experiència que jo no tenia.

- Vull passar més temps amb tu- va dir Niall amb determinació i sense por.

Què?

- I no només això -va continuar dient- També m'agradaria cardar amb tu- va fer una pausa- Ho vaig desitjar des del primer moment que et vaig veure i em vaig contenir perquè eres la millor amiga de Stacy i t'agradava Galen.

QUÈ?

“No he tingut sexe amb cap dona des que vas aparèixer a la meua vida.” em va dir Niall en un d'aquells dies que no vam ser capaços de controlar la gana latent que teníem l'un de l'altre.

Em va sortir un somriure en recordar-ho i més tard va desaparèixer gairebé immediatament. A ell no li va passar desapercebut aquest gest ja que va arrufar les celles preocupades.

- Passa alguna cosa?

Vaig exhalar l'aire per intentar apaivagar la meva principal inquietud de sortir amb Niall.

- I si ens fem mal sense saber-ho?

- Escolta'm bé- em va demanar amb fermesa- Mai et faré mal Yelena i no deixaré que els altres ho facin, mai- va jurar amb passió i decisió- Si alguna cosa vaig aprendre en teràpia era ser un bon comunicador amb els altres i això és el que farem tots dos.

Els ulls es van tornar dolços igual que la seva veu.

- T'acordes el dia que et vaig treure del llit dos dies després que Galen i tu us vau separar?- va preguntar perdut en els seus pensaments i amb un somriure tendre.

- Com no fer-ho? Insistent tant que em vas semblar insofrible em vaig burlar divertida.

- I tu vas ser tota una fera i encara segueixes sent-ho- va somriure divertit- És una de les teves qualitats que més m'encanta de tu i per això i tota la resta mai et faré mal.

Vaig assentir amb el cap.

- Ho sé, d'alguna manera sempre ho he sabut. M'ho vas demostrar cada vegada que ens allotjàvem a casa teua o a la meua per veure una pel·lícula i en anar fora de casa tots dos sols.

En recordar aquests records, el meu cos va tremolar del desig que corria per les meves venes fins arribar al lloc que hi ha entre les cames.

Niall i jo mai no vam salvaguardar distàncies si se'ns presentava l'ocasió. Era com si estiguéssim lligats a una corda que ens estirava en allunyar-nos l'un del un altre quan preparàvem el sopar. O en mirar la pel·lícula sempre ens premem per buscar el contacte físic entre els dos i més de la meitat de vegades ens observem amb una flama que semblava que cremaria la casa.

De manera inconscient, la meua vista es va dirigir cap a Niall qui portava un somriure murri enganxat a la cara que deia "Sé el que estàs pensant".

Em vaig mossegar el llavi inferior i ell va panteixar excitat en veure aquest moviment.

Què podia fer per tornar a sentir aquest so?

- No em miris així, Yelena- va fixar la seva vista als meus llavis i després als meus ulls amb luxúria i desig.

- Així com?- li vaig provocar amb una veu seductora.

- Com si volguessis menjar-me.

Pren ja.

Parpelleig impactada per les paraules. Mai no em vaig acostumar al Niall que diu les coses sense miraments i em va imaginar que seguiré en les mateixes caminades en el futur.

- Sal amb mi, Yelena. Ja sigui com nuvis o amics íntims amb dret a frec- va continuar insistint- L'únic que m'importa és estar amb tu perquè m'agrada molt i sé que aquest sentiment és correspost- va dir amb suavitat- No et jutjaré i no exigiré res que no vulguis- va acabar dient.

Per primera vegada, després de dos anys, em vaig plantejar mantenir una relació profunda amb una altra persona que no fos Galen.

He d'admetre que la idea em va entusiasmar moltíssim. Niall sempre m'encenia tant que em feia la sensació que explotaria en qualsevol moment per la intensitat en què ho desitjava.

Era hora de deixar la por i madurar, ja! com ho vaig fer amb Galen, encara que aquesta vegada m'havia d'atrevir a explorar la bonica i intensa connexió que anava creixent a cada pols entre tots dos. Per això, foragi la galta i li vaig dir contundent:

- Sí, vull sortir amb tu, Niall. Tant com m'agradaria besar-te ara i aquí.